

26.

**Zákon ze dne 20. prosince 1932,
kterým se mění a doplňují předpisy o ochraně
vynálezů.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Čl. I.

Zákon ze dne 11. ledna 1897, č. 30 ř. z., o ochraně vynálezů (patentní zákon), ve znění zákona ze dne 27. května 1919, č. 305 Sb. z. a n., a zákona ze dne 30. června 1922, č. 252 Sb. z. a n., se mění a doplňuje takto:

§ 21 se mění a doplňuje takto:

Jako čtvrtý odstavec se vkládá toto ustanovení:

(4) Jestliže majitel patentu zneužívá výlučného práva uděleného mu patentem, na př. tím, že opomene vynález v tuzemsku v přiměřeném rozsahu prováděti nebo dáti prováděti nebo aspoň učiniti vše, čeho je třeba, aby takové provádění bylo zajištěno, může každý po uplynutí tří let ode dne, kdy bylo udělení patentu vyhlášeno v Patentním věstníku, žádati na majiteli patentu, aby mu dovolil užívatí vynálezu pro jeho závod.

Dosavadní odstavec čtvrtý bude odstavcem pátým.

Šestý odstavec bude zníti:

(6) Patentní úřad nepropůjčí licenci v případě uvedeném v odst. 4., jestliže majitel patentu prokáže řádné omluvné důvody.

Dosavadní odstavec pátý a šestý budou odstavci sedmým a osmým.

§ 27, odst. 1., 2. a 3., budou zníti takto:

(1) Po uplynutí tří let ode dne, kdy bylo udělení patentu vyhlášeno v Patentním věstníku, může býti patent zcela nebo z části odvolán, jestliže majitel patentu zneužívá výlučného práva uděleného patentem na př. tím, že opomene vynález v tuzemsku v přiměřeném rozsahu prováděti nebo dáti prováděti nebo aspoň učiniti vše, čeho je třeba, aby bylo zajištěno takové provádění. To platí zejména tehdy, jestliže je vynález prováděn výlučně nebo hlavně v cizině a tuzemská potřeba se hradí ve značné míře dovozem, místo aby se patent prováděl v tuzemsku v přiměřeném rozsahu.

(2) Odvolání patentu však může se státi jenom tehdy, když propůjčení nucených licencí podle § 21, odst. 5., není s to zameziti takové zneužívání.

(3) Patent nebude odvolán, prokáže-li majitel patentu řádné omluvné důvody.

Za odstavec třetí se vkládá další odstavec čtvrtý tohoto znění:

(4) Odvolání patentu působí dnem, kterého rozhodnutí o odvolání nabylo moci práva.

Dosavadní odstavec čtvrtý bude odstavcem pátým.

§ 49 bude zníti takto:

(1) Přihláška smí obsahovati pouze jediný vynález a může jí býti přiznána pouze jediná priorita (§ 54).

(2) Je-li podle pravoplatného zjištění při předběžném prozkumu v přihlášce sloučeno více vynálezů aneb obsahuje-li přihláška žádost za přiznání více priorit, bude přihlašovatel vyzván, aby jednotlivé vynálezy nebo části přihlášky, na něž se prioritní nároky vztahují, buď přihlásil odděleně aneb přihlášku omezil na příslušnou prioritu, a to v obou případech do lhůty, která bude přihláškovým oddělením stanovena. Vyhoví-li přihlašovatel ve stanovené lhůtě tomuto vyzvání, bude oddělené přihlášce přiznána priorita od té doby, kdy byla přihláška původně podána, aneb ta priorita, která byla v původní přihlášce řádně uplatněna.

Za § 54 se vkládají tyto dva paragrafy:

§ 54a.

(1) Prioritního práva podle čl. 4. Pařížské unijní smlouvy na ochranu živnostenského vlastnictví nutno se výslovně domáhati v patentové přihlášce, v níž jest uvéstí den, měsíc a rok první přihlášky v některém státu unijním, který nutno zároveň udati.

(2) Vládním nařízením bude stanoveno, kterých dokladů jest třeba, aby bylo prokázáno včasné dožadované právo prioritní, a v jaké lhůtě mají býti předloženy tyto doklady a jejich ověřené překlady.

§ 54b.

Československý státní příslušník může se domáhati v tuzemsku prioritního práva podle předchozího paragrafu na základě své při-

hlášky podané v cizině jen, prokáže-li, že měl v době, ve které přihlášku v cizině podal, na území jiného státu unijního své bydliště nebo skutečný a opravdový závod živnostenský neb obchodní.

§ 67, odst. 1., bude zníti takto:

(1) Řízení o odvolání, zrušení, odnětí patentu neb udělení nucené licence podle § 21, odst. 4. a 5., se zahajuje pouze k návrhu. Patentní úřad jest však v řízení o odvolání aneb o zrušení patentu, které bylo zahájeno k návrhu, oprávněn pokračovati z moci úřední, jestliže byl návrh odvolán.

§ 114, odst. 6. a 7., budou zníti takto:

(6) Roční poplatek za první rok budiž zaplacen do šesti měsíců po dni, kterého byla přihláška oznámena v Patentním věstníku (§ 57). Platí-li se tento poplatek po uplynutí tří měsíců zmíněné lhůty, nutno současně s poplatkem zaplatiti přírážku ve výši poplatku. Nebyl-li poplatek nebo poplatek s přírážkou ve shora uvedené lhůtě šesti měsíců zaplacen, má se za to, že přihláška byla odvolána.

(7) Roční poplatky za druhý až patnáctý rok buďtež zapraveny nejpozději do šesti měsíců po splatnosti. Jestliže by tyto poplatky za udělení patent byly zaplacený po dni splatnosti, budiž v prvních třech měsících této lhůty mimo roční poplatek zaplacen přírážka ve výši 50 Kč a ve zbývajících pak dalších třech měsících mimo roční poplatek přírážka ve výši toho ročního poplatku, který jest pláti.

Čl. II.

Zároveň pozbývají platnosti, pokud se týkají patentů a pokud nebyly dosud zrušeny, všechny zákony a nařízení, jež odporují tomuto zákonu, zejména:

1. zákon ze dne 29. prosince 1908, č. 268 ř. z., kterým se vydávají prováděcí ustanovení za příčinou přístupu k Mezinárodní unii na ochranu živnostenského vlastnictví;

2. zák. čl. LII/1908, o přístupu zemí koruny uherské k Mezinárodní unii na ochranu živnostenského vlastnictví;

3. nařízení ministerstva veřejných prací ze 30. prosince 1908, č. 271 ř. z., o dokladech, kterých jest třeba k průkazu prioritního práva při přihláškách patentů, vzorků a známek;

4. nař. č. 5956/1908 M. E. (uh. min.), o přístupu zemí koruny uherské na základě

zák. čl. LII/1908 do Svazu mezinárodní unie na ochranu živnostenského vlastnictví;

5. nař. č. 111.213/1908 K. M. (uh. obch.), jímž se provádí zák. čl. LII/1908, o přístupu zemí koruny uherské k Mezinárodní unii na ochranu živnostenského vlastnictví;

6. zák. čl. VIII/1913, jímž se inartikulují mezinárodní dohody o ochraně živnostenského vlastnictví, podepsané ve Washingtoně dne 2. června 1911;

7. zák. čl. XII/1913, o změně a doplnění zákonů o vynálezech a o ochraně známek, kteréžto změny a doplnění staly se nutnými v důsledku mezinárodních dohod, sjednaných v roce 1911 na ochranu živnostenského vlastnictví;

8. nař. č. 2755/1913 M. E. (uh. min.), jímž se uvádějí v platnost mezinárodní dohody o mezinárodním živnostenském vlastnickém právu, pojaté do zák. čl. VIII/1913;

9. nař. č. 23714/1913 K. M. (uh. obch.), o provádění zák. čl. VIII/1913, jímž se inartikulují mezinárodní dohody, podepsané ve Washingtoně dne 2. června 1911 na ochranu živnostenského vlastnictví;

10. nař. č. 30850/1913 K. M. (uh. obch.) k provedení zák. čl. XII/1913, o změně a doplnění zákonů o vynálezech a o ochraně známek, kteréžto změny a doplnění se staly nutnými v důsledku mezinárodních dohod, sjednaných v roce 1911 na ochranu živnostenského vlastnictví.

Čl. III.

Ustanovení §§ 21 a 27 neplatí pro návrhy na odvolání patentu, které byly podány před účinností tohoto zákona.

Čl. IV.

Tento zákon nabude účinnosti dnem, kterého se stane pro Československou republiku účinnou Haagská úmluva ze dne 6. listopadu 1925, již byla změněna některá ustanovení Pařížské unijní úmluvy na ochranu živnostenského vlastnictví.

Čl. V.

Provedením tohoto zákona se pověřuje ministr průmyslu, obchodu a živností a ministr spravedlnosti.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.

Dr. Matoušek v. r.

Dr. Meissner v. r.